

Valodas konsultācijas: elektroniskā datubāze

<http://www.valodaskonsultācijas.lv/lv/questions/5>

Jautājums	Kuros gadījumos atvasinājumos ar <i>-ains</i> no vārdiem zāle -, nezāle -, zāles - ir līdzskaņu mija, un kuros tās nav?
Atbilde	<p>Atvasinājumus ar <i>-ains</i> pamatā darina no lietvārdu daudzskaitļa ģenitīva formas, un, „ja pamatvārda celms daudzskaitļa ģenitīvā beidzas ar mīkstu līdzskani, tad pēdējais saglabājas arī atvasinājumos ar -ains, -aina”.</p> <p>Piemēram, <i>cinis</i> – <i>ciņu</i> ® <i>ciņains</i>, <i>zeme</i> – <i>zemju</i> ® <i>zemjains</i>, <i>klints</i> – <i>klinšu</i> ® <i>klinšains</i> u. c.</p> <p>Tas attiecas arī uz vārda nezāles atvasinājumu: nezāles – nezāju ® nezājains.</p> <p>Atvasinājumi, kam pamatā ir vienskaitļa ģenitīvs, uzskatāmi būtībā par izņēmumiem, kā piemēru var minēt vārdu <i>saule</i> – <i>saulains</i>, zāle – zājains (zāle kā vienlaidu segums) u. tml.</p> <p>Ar vārdu zāles (dsk. nom.) parasti saprot medikamentus, tāpēc īpašības vārdu ar <i>-ains</i> neatvasina.</p>
Avoti	<p><i>Mūsdienu latviešu literārās valodas gramatika</i>. I daļa. Atb. red. E. Sokols. Rīga : Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas izdevniecība, 1959, 229. lpp.</p>

